

รายงานการวิจัย เรื่อง : การถอดบทเรียน โครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
โรงเรียนขามแก่นนคร

ผู้วิจัย : นางสาวกฤษณา วรรณทิพย์
โรงเรียนขามแก่นนคร ตำบลศิลา อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ปีที่ทำการวิจัย : 2561

บทคัดย่อ

การถอดบทเรียนโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น โรงเรียนขามแก่นนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อติดตามผลการดำเนินงานโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของโรงเรียนขามแก่นนคร 2) เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโรงเรียนขามแก่นนคร 3) เพื่อถอดบทเรียนการดำเนินงานโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโรงเรียนขามแก่นนคร และ 4) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาและขยายผลโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโรงเรียนขามแก่นนครเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครู จำนวน 5 นักเรียน จำนวน 38 คน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการดำเนินงานโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของโรงเรียนขามแก่นนคร (1.1) ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า กลุ่มครู ระดับการปฏิบัติด้านปัจจัยนำเข้า ภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.33$) จำนวนบุคลากรในการดำเนินงานโครงการมีเพียงพอ ($\bar{X} = 4.08$) และ วัสดุและอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมมีความเพียงพอ ($\bar{X} = 4.08$) กลุ่มนักเรียน ระดับการปฏิบัติ ด้านปัจจัยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมมีความเพียงพอ ($\bar{X} = 4.22$) บุคลากรที่ร่วมดำเนินการโครงการมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.21$) และ มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.03$) ตามลำดับ (1.2) ผลการติดตามผลการดำเนินงานโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า กลุ่มครู ระดับการปฏิบัติด้านปัจจัยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ มีการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนางาน ($\bar{X} = 4.49$) มีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย ($\bar{X} = 4.48$) และ มีการติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.45$) ตามลำดับ กลุ่มนักเรียน ระดับการปฏิบัติด้านปัจจัยนำเข้าภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.31$) มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.22$) และ กิจกรรมที่จัดส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีนิสัยสนใจในการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ (1.3) ผลการติดตามผลการดำเนินงานโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ด้านผลผลิต พบว่า กลุ่มครู ระดับ

การปฏิบัติด้านผลผลิตภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับ มาก ได้แก่ กิจกรรมยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 4.48$) โครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมี ความรักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 4.38$) และโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของชุมชน ($\bar{X} = 4.27$) ตามลำดับ กลุ่มนักเรียน ระดับการ ปฏิบัติด้านผลผลิตภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับ มาก ได้แก่ โครงการประวัติศาสตร์ท้องถิ่นทำให้นักเรียนมีความรักและมีส่วนร่วมในการ พัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 4.27$) กิจกรรมยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสร้างสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ($\bar{X} = 4.17$) และ นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยจาก การทำกิจกรรม ($\bar{X} = 4.09$) ตามลำดับ ***สรุปผลการติดตามผลการดำเนินงานโครงการยุววิจัย ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น พบว่า การปฏิบัติทั้ง 3 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มคณะครู มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับ มากทุกด้าน โดยสูงสุดคือด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.30$) รองลงไปคือ ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.14$) และ ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 4.00$) กลุ่มนักเรียน มีระดับการปฏิบัติอยู่ใน ระดับ มากทุกด้าน โดยสูงสุดคือด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 4.12$) รองลงไปคือ ด้านผลผลิต ($\bar{X} = 4.10$) และ ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 3.88$) ** หรือจะเอาแค่นี้ 2) **วิธีปฏิบัติที่ดีที่ประสบความสำเร็จของ โครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโรงเรียนขามแก่นนคร** (2.1) การสร้างความเข้าใจและ วางเป้าหมายสู่ความสำเร็จ (2.2) การสร้างความมีส่วนร่วม (2.3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสร้าง เครือข่าย และ (2.4) การติดตามผลการดำเนินงาน 3) **แนวปฏิบัติที่ดีของโครงการยุววิจัย ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น** พบว่า แนวปฏิบัติที่ดีคือ (3.1) การมีประวัติความเป็นมาที่ดีและน่าสนใจของ ชุมชน (3.2) การมีผู้นำที่มีประสิทธิภาพ และ (3.3) การมีขั้นตอนในการดำเนินงานที่ชัดเจน และ 4) **แนวทางการพัฒนาและขยายผลโครงการยุววิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นโรงเรียนขามแก่นนคร เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน** พบว่า มีการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ และการประชาสัมพันธ์ใน ทุกมิติ